

Bogdan Giemza

Od Redakcji

Studia Salvatoriana Polonica 5, 5-6

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

▪ Od Redakcji

Kościół, wypełniając swoją misję, nie działa w próżni, ale wypełnia ją w określonych uwarunkowaniach społeczno-kulturowych. Wiary nie można zredukować do obrzędowości i sentymentalizmu, ale musi ona posiadać społeczny wymiar. Bardzo trafnie oddał to Jan Paweł II, który przemawiając do kapłanów, zakonników i zakonnicy w dniu 20 października 1985 roku w Cagliari na Sardynii, w swoim przemówieniu zwrócił uwagę na współzależność ewangelizacji, teologii i współczesnej kultury. Mówił: „Konieczna jest światła kultura kościelna, głęboka kompetencja teologiczna i pasterska, roztropna wrażliwość wobec aktualnego społeczeństwa i jednocześnie absolutna ufność w Tym, który nas wybrał, abyśmy świadczyli o Prawdzie objawionej i obdarzali łaską”.

Idąc tym tropem, zapraszamy do lektury artykułów ks. bp. Andrzeja Dziuby, ks. Waldemara Irka, ks. Krzysztofa Pawliny i Anetty Ocytko. Biskup Dziuba w swoich rozważaniach podejmuje zagadnienie cywilizacji miłości obecnej tak wyraziście w nauczaniu Jana Pawła II. Z kolei ks. Irek nawiązuje do 120. rocznicy ogłoszenia przez papieża Leona XIII ważnej encykliki społecznej *Rerum novarum* (15.05.1891) i podejmuje aktualne zagadnienie katolickiej nauki społecznej jako istotnego narzędzia ewangelizacji. Ksiądz Pawlina, bazując na badaniach socjologicznych, ukazując turbulencje związane z tradycyjnym modelem rodziny, w tym problemy młodzieży, podkreśla, że w tym kontekście ważnego znaczenia w wychowaniu nabiera uczenie realizmu życia i umiejętności podejmowania decyzji. Jakby dopełnieniem tego wątku jest artykuł A. Ocytko, która bazując na dokumentach Kościoła, zwraca uwagę na znaczenie katechezy w wychowaniu do wiary. Przywołuje ona m.in. nauczanie Benedykta XVI, który powiedział, że wychowanie do wiary musi polegać przede wszystkim na rozwijaniu tego, co jest w człowieku dobre.

„Ojczyzna to ziemia i groby. Narody, tracąc pamięć, tracą życie” – taki napis, przypisywany francuskiemu marszałkowi Ferdinandowi Fochowi, widnieje na bramie cmentarnej, zaprojektowanej przez Stanisława Witkiewicza na Pęksowym Brzyzku w Zakopanem. Pomni tej przestrogi, pragniemy przy-

pomnieć w obecnym tomie postaci zmarłych w 2010 roku: zmarłej tragicznie pod Smoleńskiem posłanki Aleksandry Natalli-Świat (10.04.2010) i dwóch wybitnych salwatorianów: ks. profesora Antoniego Kiełbasy (15.07.2010) i ks. profesora Tadeusza Stycznia (14.10.2010). Ksiądz Bogdan Giemza SDS omawia związki A. Natalli-Świat z Ziemią Obornicko-Trzebnicką, gdzie urodziła się, przeżyła okres dzieciństwa i młodości, pozostając wierna zadzierzgniętym więzom do końca życia. Księdzu A. Kiełbasie, połączonemu różnymi więzami z Ziemią Dolnośląską i Kościołem w Archidiecezji Wrocławskiej, jako mistrzowi i wychowawcy poświęcony jest artykuł ks. Michała Pieli SDS. Z kolei ks. Piotr Ślęczka SDS nie tyle wystawia laurkę ks. T. Styczniewi, ile omawia rozwój zasadniczych tez metaetyki w jego nauczaniu.

Antoine de Saint-Exupéry pisał w roku 1943 z frontu w Algierii: „(...) właściwie to istnieje tylko jeden problem, największy problem na świecie: nadać życiu znowu sens. Na dłuższą metę przecież nie można żyć z tego, co jest w lodówkach, co przynosi polityka, bilans z rozwiązywania krzyżówek. To jest niemożliwe!”. Okres minionych miesięcy obfitował nie tylko w smutny czas pożegnań i rozstań, ale także przyniósł radosne wieści. Takim wydarzeniem była dla Kościoła powszechnego informacja z 14 stycznia 2011 roku. Papież Benedykt XVI podpisał w tym dniu dekret o uznaniu cudu za wstawiennictwem Sługi Bożego Jana Pawła II, którego beatyfikacja odbyła się 1 maja 2011 roku w Rzymie. Obecny papież, oprócz dekretu dotyczącego Jana Pawła II, zatwierdził w tym dniu dekrety Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych dotyczące jeszcze 12 sług Bożych, w tym ks. Franciszka Jordana (1848–1918), Założyciela salwatorianów i salwatorianek. Znaczenie i kanoniczną wymowę ogłoszenia dekretu o heroicznosci cnót Założyciela dla Towarzystwa Boskiego Zbawiciela omawia w swoim artykule o. Szczepan Praškiewicz OCD.

Zbiór artykułów zamykają dwie refleksje: ks. Ambrożego Skorupy SDS, poświęcona kwalifikacjom wymaganym od kandydatów do stanu duchownego, oraz ks. Huberta Ordon SDS dotycząca śp. ks. Jana Gerarda Drozda SDS jako biblisty i polonisty.

Piąty, czyli mały jubileuszowy tom naszego czasopisma, uzupełniają recenzje i sprawozdania.

Dziękując Autorom, Recenzentom i wszystkim osobom oraz instytucjom, dzięki którym „Studia Salvatoriana Polonica” mogą się ukazywać i nabierać naukowych rumieńców, zachęcam Czytelników do sięgnięcia po kolejny tom i zapraszam do dobrej lektury. Będę też wdzięczny za uwagi, które pomogą Redakcji w dalszym twórczym rozwoju czasopisma.

ks. Bogdan Giemza SDS